

tilskud til boligbyggeri ikke er ukendt, idet det i de senere år under det meget høje omkostningsniveau jævnlig er forekommet, at kommuner har ydet tilskud både til almindeligt parcelhusbyggeri og til indretning af taglejligheder. Det må anses for rimeligt, at kommunerne får adgang til at medvirke til byggeri for de mindstbemidlede med statstilskud uden at være afhængige af, om der i vedkommende kommune forefindes eller kan oprettes filantropiske virksomheder, der er villige og i stand til at yde det nu krævede tilskud.

Erfaringerne også fra det almindelige sociale byggeri har vist, at henvisningen af et stort antal børnerige familier til bestemte bebyggelser skaber en tendens til en ikke ønskelig isolering mellem disse familier og andre befolkningsgrupper. Det foreslås derfor at slette bestemmelsen om, at mindst halvdelen af lejlighederne skal indrettes for familier med børn og ved ledighed stilles til rådighed for sådanne familier, således at det ligesom ved det almindelige sociale byggeri kommer til at afhænge af omstændighederne, herunder navnlig bebyggelsens karakter og det lokale behov for lejligheder for familier med børn, hvor mange lejligheder der kræves indrettet til og forbeholdt for sådanne familier. Denne ændring stemmer iøvrigt med de foran under omtalen af huslejetilskud til aldersrentemodtagere anførte synspunkter om ønskeligheden af at opnå en passende spredning af de forskellige befolkningsgrupper.

På grund af det social-filantropiske byggeris samfundsmæssige betydning foreslås det endelig i forbindelse med de omhandlede ændringer at forhøje det beløb, indenfor hvilket statstilskud kan ydes, fra 1 til 2 mill. kr.

ad § 7.

ad §§ 29 og 30.

Bestemmelserne, der må sammenholdes med fællesbestemmelserne under C, svarer til lov 46 §§ 33 og 34.

Der ligger ingen realitetsændringer i, at ordene „med kamre eller køkken“ er udgået, idet det blot er sket for at bringe terminologien i overensstemmelse med lejelovgivningen, hvor man ikke sonder mellem værelser og kamre. Begrebet „lejlighed“ indebærer, at der forefindes køkken.

Nedsættelsen af boligafgift eller leje for enligstillede forsørgere med 2 uforsørgede børn foreslås gjort til en ret for de pågældende, medens det efter lov 46 § 34 er overladt til kommunalbestyrelsens skøn, om de pågældende skal have nedsættelse.

Det foreslås, at maksimumssatsen for København, Frederiksberg, Gentofte og de øvrige i § 33 nævnte kommuner i hovedstadsområdet også skal være gældende i de kommuner, der i medfør af § 38, sidste stk., er henført til hovedstadsområdet.

ad § 31.

Efter de hidtil gældende bestemmelser har huslejetilskudet til børnerige familier været betinget af, at vedkommende familie boede i en lejlighed med mindst 3 værelser. Man har fundet det rimeligt, som et led i bestræbelserne for at forbedre boligstandarden, at fastholde dette krav også for 2-børnsfamiliers opnåelse af huslejetilskud.

Medens udlejning af enkelte parcelhuse med 1 eller 2 lejligheder opført uden støtte falder uden for ordningen, vil mindre-bemidlede lejere i parcelhuse opført med statslån få huslejetilskud efter de almindelige regler.

Udtrykket „byggeri med mere end 2 lejligheder“ omfatter også lejemaal af flere parcelhuse under eet, således som det er almindeligt i boligforeningsbyggeriet.

Såfremt ejendommen kun har 2 lejligheder, får ejeren ydelsesbortfald på statslånet, hvis ejendommen er opført med statsstøtte, medens ejendommen ellers falder helt uden for ordningen, jfr. stk. 1, sidste pkt.

ad § 32.

Bestemmelsen svarer til lov 46 § 33. Procentsatserne er forhøjet. Maksimumssatserne foreslås slettet, da de i mange tilfælde hindrer en tilfredsstillende opnåelse af lovens formål, og da der jo kun bliver tale om huslejenedsættelse for lejligheder, hvis husleje er godkendt og stadig kontrolleres af det offentlige. Man gør dog opmærksom på, at der for familier med et større antal børn, navnlig i det private byggeri, vil kunne blive tale om meget betydelige tilskud. Efter forhøjelsen af procentsatserne fra 10 til 15 har man ikke ment — som hidtil — at kunne operere med et større maksimumsantal for de nedsættelsesberettigede børn i parcelhusbyggeriet (nu 7) end i det øvrige byggeri (nu 6); man ville herved komme op på maksimumsprocenter på henholdsvis 90 pct. og 75 pct. eller 75 pct. og 60 pct.; i førstnævnte tilfælde ville parcelhusbyggeriet få for meget og i sidstnævnte tilfælde det øvrige byggeri for lidt.

ad § 33.

Man har fundet det rimeligt, at procentsatserne og maksimumsbeløbene for husleje-